

GOSPODĂRIA FORESTIERĂ BOL- ȘEVICĂ APLICATĂ ÎN PĂDURILE FONDULUI BISERICESC ORT.ROM. DIN BUCOVINA DE NORD

de : Ing. S. GÂRBU

GOSPODĂRIA forestieră a Fondului Bisericesc ort. rom. din Bucovina, se bucură de un prestigiu de mult stabilit, așa că nu este nevoie să insistăm asupra acestui adevăr, admis până și de cele mai îndepărtate cercuri de specialiști.

Dintre pădurile acestei instituții, o suprafață de peste 43.000 hectare, situată în Nordul Bucovinei, adică cca. 18% din totalul averei forestiere a Fondului Bisericesc, a fost sortită să experimenteze un tip nou de gospodărie forestieră, inaugurată odată cu invazia bolșevicilor în această latură de țară și înlăturată odată cu alungarea lor de armatele noastre biruitoare.

Deci, iată ocazie binevenită pentru specialiști, de a face cunoștință, direct și netrucat, cu gospodăria forestieră bolșevică și, prin comparație, să-și dea seama de calitățile și defectele acestei gospodării.

În cele ce urmează, vom încerca să prezentăm cu toată obiectivitatea, aspectul acestei gospodării, pe temeiul constatărilor reale, făcute de noi personal în pădurile Fondului Bisericesc, imediat după evacuarea Bucovinei de Nord de către bolșevici.

Am restrâns cercetările noastre la pădurile Fondului, nu numai pentru că funcția noastră de inginer-inspector la această instituție ne-a dat posibilitatea să facem studii directe, complete și reperiți, ci și pentru că, după cum se știe, gospodăria Fondului este bine apreciată în cercurile de specialiști și deci, contrastele și deosebirile apar, prin comparație, mai evidente.

* * *

Elementele fundamentale, ale problemei ce ne-am propus să o prezentăm, ne sunt date: 1) o gospodărie forestieră veche,

binecunoscută și bine apreciată; 2) un regim nou forestier tip bolșevic aplicat acestei gospodarii și 3) o suprafață păduroasă suficientă, cu arboret variat, pentru o experiență concludentă.

Înainte de a intra în fondul chestiunii, vrem să înlăturăm două obiecțiuni, care, dacă ar fi juste, ar atenua mult constatările noastre.

S'a putea ridica următoarele obiecțiuni: *a)* ocupația bolșevică a durat un an, deci un timp prea scurt pentru concluzii certe și *b)* fiind o ocupație în vreme de războiu, a avut un caracter provizoriu, cu o gospodărie silvică potrivită acestui provizorat.

a) Obiecțiunea primă ar fi valabilă numai în cazul când bolșevicii n'ar fi aflat aci ceva organizat, ci unde totul trebuie făcut dela început. Dar din potrivă, ei au aflat aci o gospodărie model, organizată după cele mai potrivite principii științifice forestiere, așa cum ei nu au în nici o parte în țara lor. Pe de altă parte într'o gospodărie forestieră bine organizată, așa cum au găsit bolșevicii aci, conform cu principiile silvice moderne nu este nevoie în exploatarea pădurilor de experiență întinsă pe timp lung, pentru a-ți da seama de anumite greșeli. Fiindcă o greșeală chiar mică, lasă urme dintre acelea, care cu greu se mai pot corecta. De pildă, o tăere de regenerare făcută greșit, sau o plantare nereușită compromit regenerarea pădurii pentru mulți ani. Dar pentru asemenea greșeli este de ajuns un singur ciclu de vegetație, ca să i se constate nefastele urmări. Așa că obiecțiunea nu poate rezista.

b) A doua obiecțiune: caracterul de provizorat al ocupației bolșevice e desmințit de însăși actele de guvernământ ale guvernului bolșevic, săvârșite îndată după invadarea provinciilor românești. Cel mai caracteristic este hotărârea Sovietului suprem al URSS de la Moscova prin care «oblastia Cernovițchi» se alătură pe vecie la RASSU, alegerile din 11 și 12 Ianuarie pentru delegați din partea acestei oblastii, atât în sovietul suprem al URSS cât și în cel al RASSU, astfel încât nici bolșevicii însuși nu pot invoca circumstanțe atenuante a caracterului de provizorat, pe care l-ar fi avut ocupația lor în provinciile românești invadate.

Prin urmare, gospodăria silvică pe care bolșevicii au practicat-o în pădurile din Nordul Bucovinei, apare nu ca o simplă «experiență de adaptare», căreia îi trebuie vreme îndelungată, ci ca regim normal aplicat pădurilor de regimul bolșevic în genere.

Bolșevicii invadând provinciile românești, au înglobat, imediat după primele zile ale invaziei, toate pădurile din Nordul Bucovinei, într'o singură conducere de stat, fără considerare de proprietar. Această conducere lua locul celor trei unități administrative silvice din Cernăuți: CAPS, Fondul Bisericesc și Inspectoratul regimului silvic și era împărțită în două mari secțiuni: 1) secțiunea de administrație și cultura pădurilor și 2) secțiunea de exploatarea pădurilor.

După felul de funcționare și de încadrare a personalului, aceste secțiuni prezintă aspect *interesant* de relevat. Astfel, cele două secțiuni funcționau total independente una de alta, lipsă totală de personal specializat și în fine, secția administrării și culturii pădurilor, era încadrată cu personal de rasă ariană, pe când cealaltă secțiune era încadrată exclusiv cu evrei.

* * *

1. *Administrația.* Sediul central al secțiunii de administrație și cultura pădurilor, era instalat în localul inspectoratului regimului silvic român, în Cernăuți, iar unitățile exterioare ale acestei secțiuni aveau sediile la reședința vechilor ocoale române. Impărțirea administrativă în ocoale silvice, a fost menținută de bolșevici¹⁾, așa cum rămăsese dela noi. Dar încadrarea lor cu personal a suferit modificări atât în calitate cât și în număr.

Personalul unui ocol de administrație și cultură silvică era selecționat, nu după capacitate profesională, ci după devotamentul politic. De aceea acest personal era de foarte proastă calitate profesională. Bunăoară, nici un ocol nu era condus de un inginer silvic, ci de indivizi, unul mai incompetent de cât altul. La început și pentru rațiuni lesne de înțeles, au folosit ca conducător al ocolului Revna pe un pensionar conductor silvic, iar la Frătăuții-Noi, pe un brigadier silvic dezertat din serviciul român și trecut la inamic, dar ambii au fost repede înlocuiți cu indivizi partizani devotați ai regimului și fără nici o pregătire profesională. De pildă ocolul silvic Cuciurul-Mare era condus de un bolșevic cu desăvâr-

1) În acest articol ne ocupăm numai de organele exterioare, fiindcă actele lor lasă urme netăgăduite pe teren.

șire ignorant și incult; iar ocolul silvic, Jucica de un cismar din localitate, bolșevic înfocat, etc.

Tot așa și cu personalul silvic inferior dela ocoale. El era recrutat, fie dintre organele silvice înlăturate pe vremuri de administrația românească pentru incapacitate profesională sau pentru hoții, fie dintre partizanii comuniști locali.

De notat, nici un român dintre organele calificate n'a servit în administrația silvică bolșevică, în ocoalele controlate de Fond.

Personalul unui ocol silvic de administrație și cultura pădurilor se compunea astfel: un șef de ocol, un ajutor de șef de ocol, un șef de secție, mai mulți funcționari de birou, și fiecare canton avea un șef și unul sau multe ajutoare de șef de canton.

Salarizarea acestui numeros personal însă era mizeră; șeful de ocol era salarizat cu 500—600 ruble lunar, ajutorul lui cu 300 ruble lunar, șeful secției cu 175 ruble și un șef de canton cu 100—120 ruble lunar. Din acest salariu se oprea în fiecare lună cam o pătrime pentru asigurare, chiria casei și asigurarea ei contra incendiului, impozit, contribuție pentru partid, club, propagandă politică, etc.

Afară de salariu, personalul silvic nu mai putea avea nici o altă posibilitate de îmbunătățire a traiului, fiindcă îi era oprită creșterea vitelor personale, iar pe acele terenuri de hrană fără arendă, pe care regimul silvic român îl acordă personalului silvic, cu scopul de a-l lega mai aproape de profesiune, a-i crea un divertisment agreabil în mediul pădurilor, izolat de lume, dar mai ales a-i forma și stimula simțul de gospodărie, bolșevicii le-au luat lăsând pentru personal numai 25 prăjini. Ca mijloace de transport statul da fiecărui ocol o pereche de cai și două trăsură; una pentru persoane și alta pentru poveri.

Cu personal nepregătit și nepriceput, rău salarizat și interzicându-i-se orice altă lucrare, care să-i ușureze traiul, transformat în proletariat, căruia i s'a sterilizat simțul natural de proprietate individuală, era firesc ca într'un răstimp atât de scurt — un singur an — toate terenurile de hrană de pe lângă casele forestiere să se păraginească, rămânând sterpe, ori dându-li-se destinație de suprafețe păduroase destinate să fie plantate, au avut aceeași soartă.

Tot așa au pățit și diferitele clădiri forestiere, încăpute pe mâna regimului de mizerie, care este bolșevismul, unde standardul de viață, normal al omului de rând este extrem de scăzut și înapoiat, s'au simțit grozav mult: toate s'au darăpănat și ruinat.

Totuși, dărăpănarea și păraginirea caselor forestiere și terenurilor de hrană de pe lângă ele, este explicabilă. Ele erau menite folosinței individuale a omului, care are din fire simțul de proprietate individuală. Dar tocmai pentru a amorți acest simț, bolșevismul forțează pe om, să rupă ori ce aderență naturală cu bunurile imobile. Dar am constatat cu surprindere că aceeași degradare și ruină au suferit și acele bunuri menite să servească comunității, nu individului. Cum de pildă, drumurile de exploatare, potecile de pază forestieră, etc., care în definitiv sunt bunuri colective, ale statului, care cuprind în ele o noțiune de proprietate, pe care bolșevismul aproape o divinizează și pentru apărarea și conservarea căreia, au înscris pedepse speciale chiar în constituție, — chiar și acestea au fost lăsate într'o stare de degradare, care le face impracticabile. Timp de un an de zile bolșevicii nu au făcut nici cea mai mică lucrare de întreținere a drumurilor forestiere.

* * *

2. *Exploatarea.* În regimul bolșevic, exploatarea pădurilor forma, după cum am arătat, o secțiune deosebită de cea de administrare și cultura pădurilor.

Organele exterioare ale acestei secțiuni funcționau pe lângă ocoalele silvice, dar independente de acestea și încadrate cu numărul necesar de agenți proprii, toți de origină evreească, indivizi fără nici o pregătire tehnică.

Agenții secției de exploatare erau instalați cu birourile în fostele locuințe ale funcționarilor întrebuințați în cancelariile ocoalelor silvice române.

Agenții secțiunii de exploatare erau foarte bine salariați în comparație cu funcționarii celeilalte secțiuni: cel mai mic salariu era egal cu al șefului de ocol dela cealaltă secție: adică 500—600 ruble lunar.

Independența totală a secției de administrația și cultura pădurilor de cea a exploatării, constituie caracteristica cea mai de seamă, și cea mai deosebitoare de silvicultura română, a gospodăriei forestiere bolșevice. Această independență are asupra pădurilor de sub gospodăria silvică bolșevică efecte dezastruoase. Principiul fundamental al economiei bolșevice este să producă mult: cantitatea, gigantomania. Dar într'aceasta tocmai rezidă dezastrul

pădurilor în această economie. Secția exploatării nu-și pune problema silvică în complexul ei; ea trebuie să împlinească planul de producție, plan stabilit de persoane streine de cultura silvică obsedate numai de producția colosală, de evreii care conduc în mod exclusiv exploatarea forestieră în țara sovietelor.

Agenții acestei secțiuni s'au aruncat asupra pădurilor bucovinene ca niște corbi de pradă. Preponderența lor nefastă n'a întâlnit nici o rezistență în acțiunea lor de secătuire și de nimicire a pădurilor noastre. Astfel, marcarea tăierilor de regenerare nu s'a făcut conform necesităților silvice-culturale, ci conform planului de exploatare al secției respective, care nu ținea seama de asemenea necesități. De aceea, și spre deosebire de tot ceea ce cunoaștem într'o gospodărie forestieră rațională, bolșevicii au extras din pădurile bucovinene chiar din primele tăeri, cel mai de valoare material lemnos¹⁾.

Așa se explică marele procent de stejar exploatat de bolșevici din pădurile Fondului într'un singur an. În compunerea pădurilor din ocoalele silvice ocupate de bolșevici, stejarul participă în proporție foarte redusă; Jucica, seria A cu 26⁰/₀ și seria B cu 21⁰/₀; Revna, seria A cu 10⁰/₀ și seria B cu 35⁰/₀, Codrul Cosminului cu 20⁰/₀, iar Cuciurul Mare cu 13⁰/₀. Cu toate acestea, bolșevicii au tăiat stejar din aceste ocoale până la circa 50⁰/₀ din volumul total al lemnului exploatat. Se poate spune, că a fost o adevărată goană după stejarul prețios, păstrat cu cea mai mare grijă de gospodăria silvică românească.

Exploatarea forestieră bolșevică lucrează în strânsă legătură cu industrializarea lemnului, o altă caracteristică a gospodăriei bolșevice forestiere, unde cultura și grija de pădure este redusă la o funcțiune total dependentă de cerințele industriale. Ca probă stă faptul, că industrializarea lemnului se face pe loc, în mijlocul pădurii, confecționându-se tot felul de obiecte precum: spițe, colaci și obezi de roți, doage și butoaie, draniță, cărbuni, etc. În acest scop au construit în parc. 5, ocolul silvic Cuciurul Mare, o instalație completă pentru confecționarea colacilor și obezilor

1) Faptul că în tăerile rase sau definitive din parcelele 2-4 din ocolul Cuciurul Mare și din seria B, ocolul Revna, au rămas o seamă dintre cei mai frumoși și mai viguroși arbori, se explică prin destinația deosebită ce li s'a dat ca lemn de aviație și armament și urmau a fi exploatați deosebit și transportați imediat la fabricile respective de destinație.

de roată precum și o altă instalație alături pentru aburirea fagului. Iar pentru fabricarea doagelor și butoaelor din rășinoase, instalaseră un atelier chiar sub poalele arboretului de rășinoase din ocolul Ciudeiu.

Evident că într'o gospodărie silvică organizată și realizată în funcție de asemenea planuri, cu instalații de industrializare chiar în mijlocul pădurii, cu mașini care trebuiesc puse în funcțiune continuă și cu lucrători specializați, cărora să li se dea de lucru, nevoile silvice-culturale numai atât mai pot fi luate în considerare, cât nu prejudiciază necesitățile impuse de o exploatare și industrializare, impusă și susținută cu înverșunare. Într'o asemenea organizare economică, tăerea în pădure este subordonată nu principiilor științifice de cultură și conservarea pădurilor, ci producțiunea unei cantități cât mai mari, cerută de necesitățile industrializării. Așa se explică, ne închipuim noi cel puțin, pentru ce bolșevicii *au tăiat în tot timpul anului*, fără să țină seama de repaos, de suprafețele în curs de regenerare în timpul vegetației sau de condițiile ce influențează calitatea lemnului.

După cum am mai spus, producția economică bolșevică este obsedată de cantitate nu de calitate. Aceeași obsesie domină și exploatarea forestieră. Nota aceasta se oglindește clar în însăși chipul *cu totul neglijent al fasonării lemnului*. Astfel:

1. Lemnul de foc este fasonat nesortat, adică amestecat la un loc cu lobde, buturugi, merei și putregaiuri; iar lungimea pieselor variază cu 3-10 cm. în plus ori în minus la metru lungime. Adăugând la aceasta și modul complet neîngrijit al stivuirii lemnului, ori cine își poate închipui cum arată o stivă de foc fasonată de bolșevici.

2. Lemnul de lucru nici el n'a avut parte de o fasonare mai bună. Se constată nu numai lipsa totală de grijă în a da fiecărui buștean dimensiunea cerută de marfa, ce urmează a se produce în raport cu calitatea, ci și desconsiderarea preciziei în măsurarea lungimilor. De aceea rezultă în mod obișnuit diferențe de 5-30 cm în plus sau în minus,—greșeală intolerabilă într'o exploatare forestieră rațională. Pe de altă parte, în orice exploatare silvică rațională se examinează în chip riguros defectele lemnului acordându-se cea mai mare atenție, spre a nu deprecia marfa prin greșeli de sortare. Exploatarea bolșevică însă nu-și bate capul cu asemenea *nimicuri*.

3. Cine voește să cunoască însă în fond gospodăria forestieră bolșevică, să cerceteze cu atenție un parchet de pădure exploatat de bolșevici: Admirabilă școală de (a) evidențiere a tuturor greșelilor ce se pot săvârși în exploatarea și regenerarea pădurilor și de (b) neglijența educării și instruirii profesionale a lucrătorilor.

a) Priveliștea unui asemenea parchet îți face rău. Bunăoară: butuci de calitate excelentă stricați prin retezări în lungimi prea scurte, ori secționări făcute greșit și fără a se ține seamă de defectele lemnului, apoi lipsa complectă de regulă în selecționarea materialului, bușteni cojiți și necojiți alături de bușteni jupuiți în sevă,—fapt ce denotă că exploatarea a continuat și în primăvară, contrariu principiilor raționale silvice admise pretutindeni. Puneți la aceasta cioatele foarte înalte lăsate în urma tăierilor, ochiurile și golurile din arboret și în fine dimensionarea neexactă a buștenilor și veți avea imaginea clară a gospodăriei forestiere bolșevice, neștiințifice și condusă după procedee primitive de un personal nepregătit și nedisciplinat, dar mai ales rău îndrumat.

b) *Personal rău îndrumat.* Foarte potrivită calificare! Fiindcă același lucrător, care, supt îndrumarea silvicultorului român, tăia copacul din fața pământului, măsura lungimele de secționat cu precizie până la 1 cm., selecționa rațional materialul și curăța complect parchetul exploatat, stivuia sterii de lemn de foc *cu două fețe* și îi selecționa pe calități,—același lucrător, zic, încăput pe mâna *cultului* (sic) agent bolșevic, (noi eram pentru ei «bez-culturnâi») uita toate regulile de tăiere și fasonare rațională lăsând în urma lui un parchet exploatat mai urât de cum l-ar fi lăsat un lucrător de acum o sută de ani în urmă.

II.

Cantitățile exploatate de bolșevici în raport cu posibilitățile pădurilor.

La temelia gospodăriei silvice a Fondului Bisericesc stă, pe lângă altele, principiul: respectarea cu sfințenie a raportului susținut în exploatarea pădurilor. Datorită lui, Fondul a reușit să păstreze intact capitalul forestier corespunzător exploatabilității și revoluției adoptate, potrivit cu speciile ce compun pădurile, cu nevoile și cu imperativele economiei naționale.

Afară de aceasta, metoda de amenajament aplicată la Fond: metoda mixtă cu calculul posibilităților pe volum și pe suprafață, cunoscută și mult apreciată, a dat rezultate și a contribuit la păstrarea capitalului lemnos al pădurilor — prețioasă rezervă — în special al esențelor de stejar și rășinoase, cărora li s'a aplicat exploatabilitatea economică. Amenajamentul se aplică pe ocoale cu revizuri decenale, care verifică regulat și amănunțit starea arboretelor prin noi descrieri parcelare, cubajul arboretelor afectate suprafețelor decenale și controlul întregului capital lemnos, apoi alcătuirea planului de exploatare bazat pe posibilitatea claselor de vârstă și în fine, bilanțul gospodăriei — un complex de lucrări deci destul de migăloase a căror menire finală este păstrarea perpetuă a capitalului lemnos cu concomitenta ameliorare a pădurilor, creșterii producției lor.

Acum după ce am amintit principiile și metodele ce stau la baza gospodăriei forestiere a Fondului Bisericesc, să trecem mai departe și să examinăm cum s'au comportat bolșevicii cu o gospodărie silvică atât de rațional organizată în timpul cât ei au administrat-o și exploatat-o?

Prima grijă a bolșevicilor, după ce au invadat țara, a fost să ridice în grabă toată cantitatea de lemn de lucru și de foc gata fasonat, aflată în păduri și pe depozitele pădurilor, din exploatarea anului 1939/40 și destinată consumului din iarna 1940/41. Se pare că ei au socotit ca insuficiente stocurile de lemne aflate, că au și început chiar în timpul verii 1940 să facă tăieri noi. Aceste tăieri au dispus să fie făcute pe baza proiectelor întocmite de administrația Fondului pentru exploatarea 1940/41, proiecte rămase neexecutate la Cernăuți în cancelaria Fondului.

Aparent s'ar părea că bolșevicii ar fi avut intenția să continue gospodăria forestieră rațională practică de Fond în pădurile sale și să respecte posibilitatea pădurilor. Dar lucrurile s'au petrecut altfel.

Au început tăierile imediat vara, fără să mai aștepte sezonul normal de tăieri în toamnă. Prin asemenea tăieri ei au distrus în mare parte semințișurile din suprafețele în curs de regenerare. Dar mai grav decât aceasta, este faptul că au făcut tăieri chiar pe suprafețele în curs de regenerare, procedeu cu desăvârșire contrar regulilor celor mai elementare de cultură și îngrijire a pădurilor.

Aceste operațiuni trădează intenția bolșevicilor chiar dintru

început de a tăia mai mult de cât prevederile amenajamentului, și așa s'a întâmplat. Căci după ce au terminat la repezeală tăerile prevăzute în proiectele de tăieri, secția de exploatare a impus ocoalelor silvice de administrație și cultură, să înceapă tăieri noi, în special în pădurile de stejar și de rășinoase. Acestea au cercat cât de cât să încadreze noile cerințe ale exploatării într'un plan bazat pe necesitățile silvice-culturale ale arboretului, marcând arborii prevăzuți spre exploatare.

Dar cine a ținut socoteală de asemenea cerinți obligatorii pentru ori ce gospodărie forestieră din țările civilizate?

Oare puteau ține piept agenților evrei dela exploatare, niște bieți nevoiași ajunși fără nici o pregătire forestieră în fruntea ocoalelor?

Și iată că începe cea mai barbară exploatare ce se poate imagina, caracterizată prin: tăieri definitive executate pe suprafețe încă neregenerate, tăieri de punere în lumină în arborete în care nici nu se făcuse tăieri de însemânțare, ba chiar și tăieri rase acolo unde erau rezerve valoroase de lemn, precum de pildă stejarul din Cozmeni, parcela 2 și 3 din ocolul Revna, seria B.

Tăierile începute vara, imediat după invazie, au continuat în sezonul de toamnă și iarnă și nu s'au oprit nici în primăvara anului 1941; astfel se constată în parcelele 7 și 8 ocolul silvic Ciudei, exploatare de rășinoase în sevă, făcută în primăvara 1941 și în imediată continuare a tăierilor de iarnă.

Prin urmare exploatarea forestieră bolșevică nu ține seamă de sezon de tăiere, exploatarea se face tot timpul anului fără întrerupere, neglijează posibilitatea pădurilor și în fine desconsideră total necesitățile silvice-culturale forestiere.

Rezultatul unei atari exploatări, făcută în pădurile Fondului într'un singur an de bolșevici, este în adevăr „colosal“, dar nu mai puțin „colosale“, sunt și pagubele suferite de pădure.

Pentru a ilustra mai bine faptul, arătăm mai jos cantitățile exploatare de Fond în deceniul 1930—1940 în ocoalele silvice Jucica, Revna, Cuciurul Mare, Ciudeiu și Codrul Cosminului, în raport cu posibilitatea normală a pădurilor, bazați pe amenajament, precum și tăierile efectuate de bolșevicii în anul de ocupație.

Din această situație comparativă, se desprinde în mod evident cât de mult a respectat Fondul raportul susținut, precum și depășirea considerabilă a posibilității pădurilor, prin tăerile bolșevice.

Anul de exploa- tare	OCOLUL SILVIC											
	Jucica		Revna		Cuciurul Mare		Codrul Cosminului		Ciudefu			
	posibili- tatea	efectiv expl.	posibili- tatea	efectiv expl.	Posibili- tatea	efectiv expl.	Posibili- tatea	efectiv expl.	posibili- tatea	efectiv expl.		
1930/31	*)9.900	8.320	10.400	10.400	15.420	16.420	9.180	8.821	21.000	17.798		
1931/32	9.900	13.673	10.400	8.605	15.420	17.967	9.180	9.664	21.000	24.472		
1932/33	9.900	11.608	10.400	15.374	15.420	15.063	9.180	9.933	21.000	23.180		
1933/34	9.900	12.810	10.400	8.333	14.040	14.623	9.180	7.730	21.000	22.726		
1934/35	9.900	9.676	10.400	7.690	14.040	15.071	9.180	8.546	21.000	24.943		
1935/36	9.900	8.802	10.400	4.850	14.040	12.708	9.180	8.982	21.000	19.567		
1936/37	9.900	6.986	10.400	7.728	14.040	15.156	9.180	5.871	21.000	20.803		
1937/38	8.110	12.077	10.450	8.642	14.040	15.852	9.180	6.564	13.810	21.059		
1938/39	8.110	14.444	10.450	6.799	14.040	13.351	9.180	8.466	13.810	15.730		
1939/40	8.110	8.407	10.460	6.800	14.040	14.057	9.180	5.122	13.810	23.306		
Deceniul 1930/40												
Total	93.630	106.803	104.150	85.225	144.540	152.260	91.800	79.699	198.430	219.584		
Media anuală în în Deceniul												
1930/40	9.363	10.680	10.415	8.522	14.454	15.226	9.180	7.970	19.843	21.958		
1940/41												
expl. de bolşevicii	8.110	25.975	10.450	20.300	14.040	31.840	9.180	34.455	13.810	51.800		

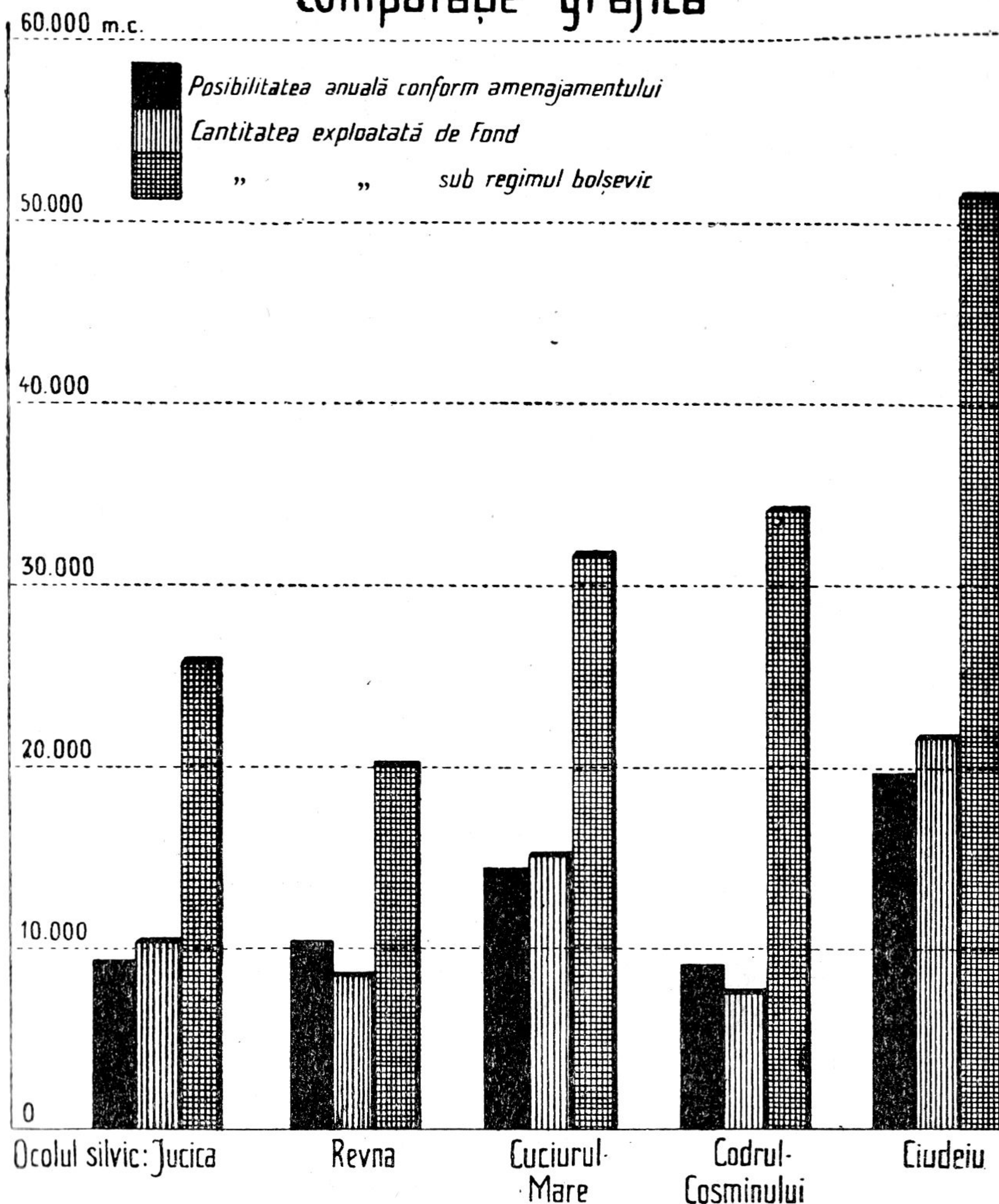
*) metri cubi

Comparând recapitulativ situația tăerilor în deceniul 1930-1940 cu exploatarea bolșevică, în raport cu posibilitatea pădurilor, constatăm :

OCCOLUL SILVIC							
		Jucica	Revna	Cuciur. M.	C. Cosmin	Ciudeiu	Totaluri
Posibilitatea anuală medie	m. c.	— 9.363	10.415	14.454	9.180	19.843	63.255
Efectiv expl. de Fond	m. c.	10.680	8.522	15.226	7.970	21.958	64.356
Diferența între volumul exploatat și posibilitate	m. c.	+ 1.317	— 1.893	+ 772	— 210	+ 2.115	+1.101
	%	+ 14%	— 18%	+ 5%	— 2%	+ 10%	+1,7%
Depășirea posibilității prin tăerile bolșevice, ra- portată la posibilitatea pe 1940/41.	m. c.	+17.865	+ 9.850	+17.800	+25.275	+37.990	108.120
	%	+ 224%	+ 94%	+126%	+ 275	+275%	194%

Grafica alăturată înfățișează comparativ grija depusă de Fond să nu depășească în exploatare posibi-
litățile normale și excesivele depășiri ale acestei posibilități efectuate de exploatarea bolșevică :

Comparație grafică

Prin urmare, Fondul Bisericesc respectând cu grijă posibilitatea anuală, a exploatat complexul ocoalelor silvice Jucica, Revna, Cuciurul-Mare, Codrul-Cosminului și Ciudei în anii 1930—1940 și a înregistrat în acest întreg deceniu o depășire de abia 1.5%, iar bolșevicii, printr'o exploatare barbară a aceluiași complex, în anul de ocupație, au depășit posibilitatea în acest singur an cu 170%.

Dacă luăm în considerare faptul că bolșevicii cu toate că nu

au avut în anul de ocupație organizare desăvârșită a serviciilor de exploatare și totuși au reușit să exploateze cantități atât de mari, concluzia vine dela sine: tendința regimului bolșevic de a lichida rapid pădurile din Nordul Bucovinei, așa după cum altădată a procedat regimul țarist cu cele din Basarabia, spre a apropia regiunea cât mai mult de aspectul stepei rusești.

Iată gospodăria forestieră bolșevică: o economie complet subordonată intereselor exploatărei, unde grija de conservarea pădurilor — care grijă în țările civilizate trece pe primul plan — este aproape necunoscută.

Regimul nostru forestier și în deosebi Fondul, a dat și dă o importanță specială pădurilor din laturea de sus a Bucovinei, fiind o regiune săracă în păduri și s'a silit să păstreze cu cea mai mare grijă buna stare a pădurilor și capitalului lemnos din această regiune. Silvicultura românească are mare merit în această privință, dar administrația forestieră bolșevică după cum am arătat mai sus, a desorganizat numai într'un an buna noastră întocmire forestieră de ani, atacând profund rezerva lemnoasă a pădurilor noastre, cu atât mai dureros cu cât a atacat în special rezervele de stejar.

III.

Regimul bolșevic și cultura pădurilor.

În raport cu activitatea atât de intensă a exploatării practicate de bolșevici în pădurile noastre, lucrarea lor de cultură a pădurilor apare cu totul redusă.

În acest domeniu toată activitatea lor se poate rezuma în trei cuvinte: încercări și bune intenții.

În rubrica bunelor intenții pot fi înregistrate instrumentele pentru pepiniere și plantațiuni; plantatoare, prășitoare și greble, pe care le-au adus la unele ocoale, precum și literatura de specialitate forestieră, împreună cu tablourile instructive relativ la insectele primejdioase pădurilor, evoluția și modul lor de atac al arborilor, trimise la ocoale, acestea toate au rămas material mort, personalul nefiind în stare să se folosească de ele.

Încercările însă au lăsat urme care ne permit a judeca pe viu, pregătirea și capacitatea regimului bolșevic în îngrijirea și cultura pădurilor, mai întâi în pepiniere și apoi în pădure.

În pepiniere au făcut ceva însămânțări de salcâm, *Cytisus laburnum*, dar nu s'a făcut de fel însămânțări din esențele principale ale stațiunii. Evident, că în locul falnicelor noastre păduri de stejar ei voiau să facă păduri de salcâm.

În ocolul C.-Cozminului, unde Domnitorul Ștefan cel Mare a semănat ghindă, cu câteva sute de ani în urmă, bolșevicii au pus salcâm. În general pepinierele, admirabilele noastre pepiniere, au rămas neîngrijite, neplivite și cu împrejurimile dărăpănate, care nu au fost de fel reparate și întreținute.

Dintre pueții din pepiniere buni de plantat, nu au extras decât un număr foarte redus, așa că au rămas pepinierele pline de pueți de stejar și frasin de 4 ani, adică trecuți de vârsta potrivită pentru plantare.

Bolșevicii au făcut plantațiuni, însă redus de tot, cu pueți de stejar și frasin extrași din pepinierele noastre, pe unele dintre terenurile de hrană ale personalului silvic român și unele complectări pe suprafețele în curs de regenerare.

Impădurirea pe terenurile personalului silvic s'a făcut, plantând pueți de stejar și frasin în rânduri alternative, cu distanțe de 4 m. între rânduri și de 50 cm. între pueți pe rând. Până la închegarea masivului urma să se facă cultură agricolă pe fâșiile dintre rânduri. Iar în complectările suprafețelor în curs de regenerare s'au plantat tot pueți de stejar și frasin în cuiburi de un m. p. cu cinci pueți în fiecare cuib. Pueții au fost puși cu plantatorul și datorită anului destul de ploios s'au prins destul de bine.

Bolșevicii au executat curățiri în unele tinerete în stare de nueliș, dar lucrarea s'a executat: *a)* insuficient, fiindcă nu s'a extras în întregime esențele copleșitoare și indivizii rău conformați, ca de pildă în parcela 10 *b* din ocolul silvic Codrul-Cosminului, unde va trebui complectată lucrarea acum de noi; *b)* greșit, ca de pildă în ocolul Revna unde s'a extras în mare parte elemente de viitor, dar s'au lăsat preexistenți rău conformați și copleșitori, care degradează masivul.

În primul caz, greșeala se poate drege prin complectarea lucrării, iar în cel de al doilea caz, greșeala este ireparabilă. Ambele cazuri însă dovedesc incapacitatea profesională a personalului de execuție.

CONCLUZIUNI.

Caracteristicile principale ale gospodăriei forestiere bolșevice aplicată în pădurile Fondului Bisericesc din Bucovina de Nord în anul de ocupație 28 Iunie 1940 până la 5 Iulie 1941, sunt în concluziuni:

Exploatare secătuitoare cu tendința vădită de a lichida într'un timp nu prea îndelungat capitalul lemnos și în primul rând rezervele cele mai valoroase; absența lucrărilor tehnice de întreținerea instalațiunilor, drumurilor, caselor forestiere și evitarea oricărei investiții în îngrijirea pădurilor, sistem care se caracterizează în silvicultura germană atât de nimerit prin expresia «Raubwirtschaft».

Subordonarea completă a sectorului de administrarea și cultura pădurilor celui al exploatarelor.

Lipsa de personal specialist și degradarea silviculturii prin încadrarea ocoalelor cu personal în majoritate total nepregătit, fapt care a regresat nivelul gospodăriei forestiere cu cel puțin 70—80 ani înapoi, deopotrivă în toate ramurile gospodăriei: cultura, conservarea și îngrijirea pădurilor, lucrări tehnice de întreținere, etc. și numai eliberarea grabnică a teritoriului ocupat de către armata noastră biruitoare, a salvat pădurile de distrugere sigură, care avea să asimileze aspectul regiunii cu pustiul stepei rusești.

S'a putut astfel verifica aici, că și în materie de silvicultură acel «balșoi» (mare, mult), care obsedează regimul bolșevic, se manifestă mai mult în sens distructiv și nicidecum constructiv, la adăpostul unei vaste și iscusite propagande, care știe atât de bine să mascheze realitatea.

ING. S. GÂRBU